

העולם הזה גילה את בני

יונדף, הבריה את אדם מביית החולים וערך את הפגישה

מיגרש-החנייה של מלון פאל, שר' חון לשעבר, שעה 2.00 אחר-הצהריים ביום השני האחרון. מכונית ירוקה-בהירה מסוג ווקסהול חונה בטושה ליד פתח המ' לון. בתוך המכונית לרגלי הספסל האחורי, שוכבים על הריצפה שני ילדים, דלתות ה' מכונית נעולות מבפנים, וחלונותיה מוגפים. כתב העולם הזה יוסי ינאי ניגש אל המ' כוננית. עליפי סימן מוסכם. נקש על חלונר תיה. שני ראשים בצבצו בזוהירות מפתח לחלון. בחגו את פני הכתב, ובחיסוס רב נפתח פתח צר בחלון. "זה בסדר", אמר להם. "אני מהעיתון."

היתה זו הסיסמה שנקבעה עם שני היל- דים מראש. אחד מידידי המישפחה הביא אותם. לאחר תיאום מוקדם, לחנייה של מלון פאל, יעל את המכונית והסתלק מ' המקום.

אותה עת חמה מלון פאל לעיפה בעש' רות דוגמניות וצעירות הטובות-גו שהגיעו במיטב מחלצותיהן לתצוגת-אופיה גדולה שנערכה במקום. יהד עם הדוגמניות הגיעו גם כעשרה ילדים, שיועדו לדגמן בתצוגה מיחדת של ביגדי-ילדים.

למרות שמגנם ודובי יונדף היו עד אותה שעה צמד הילדים המבוקש ביותר במדינה. ולמרות שתמונותיהם הופיעו בשבועות ה' אחרונים בעיתונות, כמעט מדי-יום-ביום, לא זיהה אותם איש מבאי המלון.

הפגישה

עם אמא

עוד קורם-לכן הוומן, תחת שם בדוי, בקומה השלישית של המלון, חדר

השלישית של מלון "פאל". האם ביקשה, לפני הפגישה, מכתבי העיתון להיכנס לחדר כדי להכין את הילדים לפגישה, כדי שהם לא יקבלו הלם, אן הילדים שמעו את קולה, פרצו מהחדר בטערה ומשך שעה ארוכה הם חיבקו ונישקו את אימם.

הפגישה הנירגשת
שרינה יונדף, אשר הוברחה מהמישפחה ששמרה על מיטתה בבית-חולים, הדסה" בתל-אביב, עלידי כתב העולם הזה, בפגישה הראשונה שלה עם בניה במסדרון הקומה

ילדי יונדף חוזרים

וזהר יצא מהחדר, והחל מהלך סביב השור' טר כדי להסב את תשומת-ליבו כשהוא מנ' כה, חוך כדי שיהיה, להביא את השוטר למצב שבו יעמוד בגבו אל דלת-היציאה. שרינה היצאה, וכשראה שהשוטר אינו מבחין בה מיהרה להסתלק מהחדר.

וזהר נפרד מעל השוטר, ומיהר לפגוש את שרינה ליד יציאת-החירום של בית' החולים. השניים נכנסו למכוניתו ומיהרו לעבר מלון פאל.

במיסדרון הקומה השלישית, שותחה האם עם ינאי וזהר. "תיכנסו אתם לפני כדי להכין את הילדים, שלא יקבלו הלם," ביק' שה. אולם לא היה צורך בכל הכנה. היל- דים שמעו את קול אימם. דלת החדר נפר תחה במהירות, ומתוכו זינקו מנחם ודובי על אימם בצעקות: "אמא, אמא, הנה אנח' נה, בלי המיטרה! אמא, אנחנו תמיד נהיה איתך!"

רק אחרי שהשלושה נכנסו לחדר, התחב' קו והתנשקו ארוכות, כשהאם מרחיקה ומ' קרבת חליפות כל אחד מילדיה, כדי לתת' בונן בהם היטב, ולבחון אם הם שלמים ובריאים, ומקרבת כדי לחבקם חיבוק נוסף ולנשקם נשיקה נוספת — רק אז נרגעו הרוחות.

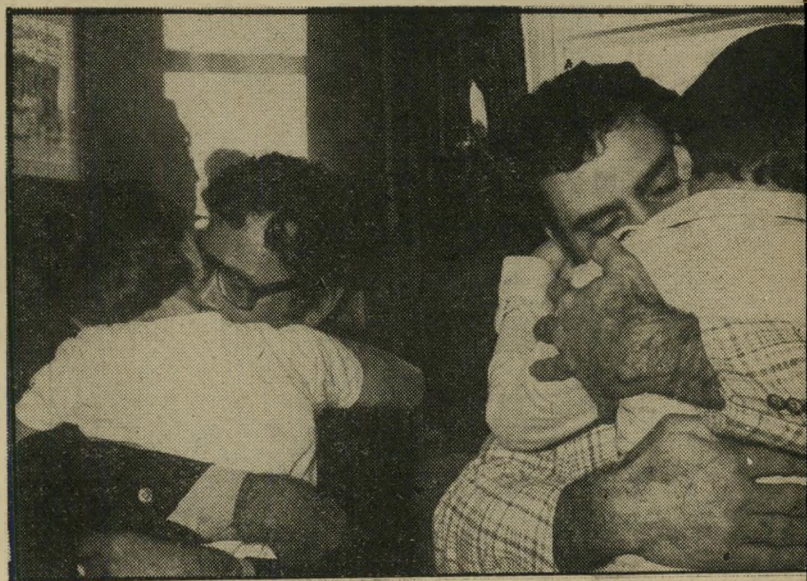
הילדים סיפרו לאם בפרוטרוט את ש' עבר עליהם בחמישה הימים שבהם חיפשה

מיספר 341. בעד הכניסה הצדדית, כדי להיות בטוחים שהילדים לא יוזהו, נכנסו הילדים בליוויית יוסי ינאי, וצלם-המערכת פטר סטפנסקי ללובי של המלון, ודרך ה' מעלית הצדדית הועלו היישר לקומה הש' לישית.

באותה שעה נמצא פרקליטם של הילדים, עורך-הדין שלמה כהן-צידון, עטוף במגבת לבנה כשמיצחו שטוף-זיעה, בסאונה של המלון. טלפון קצר מחדר 341 בישר לו כי הילדים נמצאים במקום-מבטחים.

באותה שעה יצא כתב אחר של העולם הזה, מרסל זוהר, במכוניתו לעבר בית' החולים הדסה בתל-אביב, שם אם הילדים, שרינה יונדף, מאושפזת במחלקה פנימית, לאחר שקיבלה התקפת-כליות כאשר גודע על פסק-הדין המחייב אותה לשלוח את יל- דיה אל אביהם בגרמניה.

האחות במודיעין, שהכירה כבר את זוהר מביקוריו הקודמים אצל האם, רמזה לו בעיניה לעבר החדר שאליו הועברה האם באותו בוקר. ליד דלת החדר ישב שוטר, לבוש אורחית, כשהוא קורא עיתון. הוא בחן את זוהר במבט חודר, וזהר נכנס ל' חדר, ואמר לאם את הסיסמה שנקבעה עיי' מה מראש: "אני האיש עם הסוודר הירוק מחדר 341." האם זינקה מתמיטה והחלה לחתלבש ולארוז את חפציה.

חיבוק העצירים

מנחם ודובי יונדף מחבקים את הדודים שלהם אשר ויוסף בראצ'י, אשר שוחררו עלידי המיש' טרה ממעצרם באיכות עיסקת החבילה: הילדים תמורת בני המישפחה העצורים.